

vise til, at man var bange for, at Pengene skulde gaa ud af Statskassen, og at der saa ikke var nok til Foranstaltninger i militære Diemed, som man jo ønsker fra den anden Side, enten de nu ere nyttige eller ikke. Det ærede Medlem kan altsaa ikke undre sig over, at vi i Folkethinget have bevilget Penge til de civile Budgetter. (Charling: Seg udtalte jo min Glæde derover.) Ja, det ærede Medlem udtalte sin Glæde derover. Men naar vi komme til de militære Budgetter) saa viser det sig, at der er en væsentlig Forskjel mellem Udgifterne til det Militære og det Civile. En Udgiftsforøgelse paa 1 Million om Aaret kan se stor ud, men er ikke saa mærkelig, naar man i en Række af Aar har holdt sig tilbage paa dette Omraade fra Nybygninger, og det er jo mest dertil, at Pengene ere gaaede. Tager vi derimod de militære Udgifter, der foreligger, kommer man til ganske andre Summer, og jeg tror, at det kan være ganske nyttigt, at minde det ærede Medlem om disse Summer, thi de give et andet Indtryk end den Forholds- og Procentberegning, som han fortæber sig i og er saa glad over. Krigsministeriet har i de 4 Aar siden Provisorierne havt en Udgift af 40,218,285 Kr., og Marineministeriet har i de samme Aar brugt 27,243,859 Kr., til sammen 67,462,144 Kr. eller omtrent 67½ Million i 4 Aar, hvilket allerede er ganske anseeligt. Ser man imidlertid hen paa de næste 4 Aar, de provisoriske Aar fra 1885—89, viser det sig, at Krigsministeriets samlede Udgifter i disse Aar har været 56,807,194 Kr. og Marineministeriets 34,464,283 Kr.; til sammen 91,271,477 Kr., altsaa 91¼ Million. Altsaa paa 4 Aar inden Provisorierne brugtes til Militærudgifterne 67½ Million, og i de næste 4 Aar under Provisorierne 91¼ Mill., altsaa en Tilvæxt af 23¾ Mill. i 4 Aar, hvilket maa siges at være ganske klæffelig. Vi kunne derfor, naar vi have disse Tal for Øie, se bort fra den procentvise Beregning, som det ærede Medlem ønsker. 1 Mill. mere om Aaret til Kultusministeriet afkræfter ikke, naar man sammenligner det med disse 23¾ Mill. og end mindre, naar man tænker paa de 91¼ Mill., der ere udgivne dertil. Hvis man ser hen til Statens Indtægt i de samme 4 Aar, var den i de 4 Aar inden Provisorierne ca. 220½ Mill. Kr., i de 4 provisoriske Aar lidt mindre, nemlig 219 Mill. Af disse 219 Mill. ere altsaa 91¼ Mill. gaaede til Militærudgifter, det vil sige omtrent Halvdelen af alle Indtægterne. Eller hvis det ærede Medlem vil have det nøiagtigere, da er før Provisorierne 2/7, under dem 2/7 af Indtægterne anvendte til Militærudgifter. Op-

positionens Stilling overfor Ministeriet er denne, at man henpeger til denne enorme Udgift paa Militærbudgetterne, og at man frygter for, at den Lyft, som her vises til militære Udgifter, ogsaa skal vise sig i Fremtiden. Naar man nu altsaa tænker sig, at man den 31te Marts 1891 staar med omtrent 20 Mill. i Kassen, og med nogenlunde Sikkerhed kan forudse, at der vil være meget betydelige Militærudgifter endnu tilbage efter Regeringens Mening, thi man kan jo næppe vente Udgiften til Middelfrandsfortet afholdt af de Summer, som der her er gjort Regning paa — for indeværende Finantsaar findes der jo ingen Bevilling dertil paa Finantsloven, den findes paa særlig Lov — da kommer man til det Resultat, at disse 20 Mill., som man da har i Kassen, ret hurtigt ville blive opspiste. Seg fortaar nu meget godt den ærede Ministers Stilling. Den er denne, at han siger som saa: Seg har foreløbig for de Aar, der kommer, Penge nok; jeg har i Dieblivet 41 Mill. i Kassen og vil om 1½ Aar i alt Fald have endnu 20 Mill.; og saa regner han paa, at disse Udgifter kun gaa gradevis fremad, det er ikke alle 15 Mill., som skulle ud paa engang, der vil gaa adskillige Aar hen forinden; i 4—5 Aar endnu har han Penge nok, og saa regner han — jeg tænker hans Tankegang er den — Til den Tid har jeg brugt alle Pengene i Kassen til militære Udgifter eller i alt Fald saa mange, som jeg finder passende ifølge politiske Diemed. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein Vedreborg) sagde i Gaar, at Striden dreiede sig om de militære Spørgsmaal her i Landet, Konflikten stod derpaa. Seg tror for Resten, man kommer det noget nærmere, naar man siger, at Striden bliver holdt i Live ved de militære Spørgsmaal, og at Striden dreier sig dels derom, dels — det er meget svært at drage Grændsen — om et Magtspørgsmaal, idet man benytter den militære Tilhøielighed, der findes paa mange Kanter, til at holde Striden i Gang. Naar man ser hen til, hvorledes det er gaaet i de sidste Aar, ses det, at man bruger den militære Tilhøielighed, som findes paa visse Hold, og paa andre Hold den patriotiske Tilhøielighed, som findes til at give disse Penge ud, og den Tro, man der har til disse Penges Nytte, til at holde Striden i Gang. Men i alt Fald staar det saaledes, at den ærede Minister og Regeringen i det Hele sætter det som sin første Opgave at udgive Penge til disse militære Formaal. Saa siger den ærede Minister: Seg har Penge i Kassen til Dæfning af disse Diemed, og naar vi saa staa overfor den Række af